

مهدی دلقندی، ۱۴۰۳

جرم‌شناسی سرقت اطلاعات هویتی در فضای مجازی

این پژوهش با هدف جرم‌شناسی سرقت اطلاعات هویتی در فضای مجازی انجام شده است. در حقوق ایران نصوص قانونی خاصی که صریحاً جعل یا سرقت هویت را (با این عنوان) به عنوان یک جرم مستقل تلقی نموده باشند، مقرر نشده است. قانون تجارت الکترونیکی و قانون جرائم رایانه‌ای هم در این مورد صراحتی ندارند. ولی در برخی مقررات فراتر از جرائم رایانه‌ای می‌توان گفت بعضی از مواد قانونی به موضوع جعل هویت، سرقت هویت و کلاهبرداری هویت مرتبط هستند. سرقت اطلاعات هویتی تقریباً با جعل هویت در یک معنا به کار می‌روند. از آنجایی که در تعریف سرقت هویت از تصاحب نام یا استفاده از اطلاعات هویتی دیگری برای کلاهبرداری یا سایر فعالیت‌های غیرقانونی یاد می‌شود، غالباً این دو واژه به جای یکدیگر به کار می‌روند ولی به نظر می‌رسد جعل هویت نتیجه سرقت هویت است. از آنجایی که در تعریف سرقت هویت از تصاحب نام یا استفاده از اطلاعات هویتی دیگری برای کلاهبرداری یا سایر فعالیت‌های غیرقانونی یاد می‌شود، غالباً این دو واژه به جای یکدیگر استعمال می‌شوند ولی به نظر می‌رسد جعل هویت نتیجه سرقت هویت است. هر کاربری اگر مورد سرقت هویت در شبکه‌های اجتماعی قرار گرفت باید از صفحه شبکه اجتماعی که مورد جعل قرار گرفته تصویربرداری کند و مستندات را به دادسرای جرائم رایانه‌ای برده و تشکیل پرونده بدهد و در ادامه مأموران پلیس جرم را مورد پیگیری قرار می‌دهند. کاربران با سواد رسانه‌ای قادر به کشف اطلاعات جعلی در فضای مجازی خواهند شد. این اطلاعات رسانه‌ای به افراد جامعه کمک می‌کند چگونگی ایجاد پیام‌های کذب را درک کنند و تعصبات و اطلاعات غلط و دروغ‌های رسانه‌ای را تشخیص دهند. کاربران بدون تقویت سواد شبکه‌های اجتماعی مجازی و تفکر انتقادی، توان تشخیص اطلاعات جعلی را نخواهند داشت. این مسائل نیازمند تقویت تفکری تحلیلی‌گرانه در مدیریت باورهایی است که توسط مجرمان سایبری مورد تهاجم قرار گرفته است.

کلیدواژه‌ها: جرم‌شناسی، سرقت، اطلاعات هویتی، فضای مجازی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۴۲۹۶۰۷۹۰۳۲۲۲۱۸۴۰۱۷۱۶۲۶۷۲۹۰۸

تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۰۶/۲۴

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر محمود غفوری‌نژاد

Thesis:

Criminology of identity theft in cyberspace

This research was done with the criminology of identity information theft in cyberspace. In Iranian laws, there are no specific legal texts that explicitly consider forgery or identity theft (with this title) as an independent crime, and the e-commerce law and the computer crimes law are not clear in this regard either. But in some regulations, beyond computer crimes, it can be said that some legal articles are related to the issue of impersonation, identity theft, and identity fraud. Identity theft is almost synonymous with impersonation. Since the definition of identity theft refers to the appropriation of a name or the use of another's identity information for fraud or other illegal activities, these two terms are often used interchangeably, but it seems that identity theft is the result of identity theft. Since the definition of identity theft refers to the appropriation of the name or the use of another's identity information for fraud or other illegal activities, these two terms are often used interchangeably, but it seems that identity theft is the result of identity theft. If any user is the victim of identity theft on social networks, he must take a picture of the faked social network page and take the documents to the Computer Crimes Prosecutor's Office and file a case, and then the police officers will follow up on the crime. Media literate users will be able to discover fake information in cyber space. This media information helps people in the society to understand how to create false messages and to recognize biases and false information and media lies. Users will not be able to recognize fake information without strengthening virtual social network literacy and critical thinking. These issues require strengthening analytical thinking in managing beliefs that have been attacked by cybercriminals.